

Política | Actualitzat el 17/11/2018 a les 11:00

Andalusia, test d'estrès de la recepta catalana

«El resultat de les eleccions andaluses no només redefinirà els equilibris entre els partits espanyols, sinó que també marcarà l'estratègia de les formacions estatals respecte a Catalunya»

Susana Díaz, en l'estrena de la campanya de les eleccions andaluses | Flick PSOE d'Andalusia

"Ese cristalito roto yo sentí como crujía", diu Rosalía, la flamant guanyadora de dos Grammy Llatins

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/166931/rosalia/triomfa/grammy/llatins/amb/dos/premis/malamente>) . Ho podrien cantar també els líders de les quatre principals formacions espanyoles, que temen que les eleccions andaluses esmicolin les seves opcions de cara als comicis espanyols. Pedro Sánchez, Pablo Casado, Pablo Iglesias i Albert Rivera no fan palmes amb la mà invertida -com la *cantaora* catalana al seu videoclip- però han de lliurar a Andalusia una guerra amb cada braç: una d'interna per a l'hegemonia dins dels seus espais (Sánchez contra Díaz, Casado contra Rivera i Iglesias contra el corrent anticapitalistes), i una altra d'externa pensant en la Moncloa. Andalusia i Catalunya, de nou els pols de l'arena política espanyola.

El resultat del 2 de desembre no només redefinirà aquests equilibris, sinó que marcarà l'estratègia de cada formació respecte a Catalunya

El resultat del 2 de desembre no només redefinirà aquests equilibris, sinó que marcarà l'estratègia de cada formació respecte a Catalunya, tradicional ase dels cops de les campanyes andaluses. En la mesura que el procés i la resposta de l'Estat esdevinguin l'epicentre d'aquesta batalla electoral, els resultats i càlculs estratègics posteriors avalaran, o no, l'aposta de Sánchez per la "normalització", la mà dura que proposen PP i Cs i la defensa del dret a decidir per part de Podem. Catalunya inundarà un cop més la campanya andalusa, com tem Susana Díaz, que lluita per situar el debat electoral tan lluny com sigui possible del Palau de la Generalitat. I ho saben també Rivera i Casado, que a manca de propostes i de candidats pretenen convertir la campanya en un examen sobre el govern de Sánchez.

Un bon resultat a Andalusia donaria marge a Sánchez per allargar l'equilibri d'aliances actual amb les forces independentistes

En joc, la continuïtat de l'estratègia de senyals de fum de la Moncloa, que fins ara ha optat per desinflamar el conflicte amb gestos i reeditant la promesa d'un nou Estatut que faci marxa enrere en el temps i que situï de nou Catalunya a aquell 2006, just abans que Rajoy iniciés a Cadis la recollida de signatures. Un bon resultat a Andalusia donaria marge a Sánchez per allargar l'equilibri d'aliances actual amb les forces independentistes, que malgrat el "no" als pressupostos no tenen cap interès en provocar un canvi de règim a l'Estat. Un revés electoral, per contra, portaria el PSOE a buscar les causes més enllà del Palau de San Telmo, seu del govern andalús, i a endurir la seva posició de cara a les eleccions generals que previsiblement tindran lloc a la tardor del 2019.

A l'altra banda del taulell, PP i Cs pugnen per contenir Vox i guanyar la cursa pel lideratge de l'oposició. Totes dues formacions han fet de Catalunya la seva bandera, però només una s'imposarà-encara que sigui per un sol vot- i esdevindrà referent de la dreta de cara als pròxims comicis. Independentment de la possibilitat de governar junts a Sevilla, una victòria de Ciutadans donaria ales als sectors crítics del PP, que creuen que Pablo Casado ha radicalitzat el discurs fins a extrems poc assumibles per part del seu propi electorat. El dinar de Casado i Rajoy d'aquesta setmana a un restaurant cèntric de Madrid no només respon a la preocupació de l'anterior cúpula per les gravacions de Villarejo, sinó també a aquest malestar intern en un partit descapitalitzat que encara es creu hegemònic.

PP i Cs pugnen per contenir Vox i guanyar la cursa pel lideratge de l'oposició

Per contra, una victòria dels populars obligaria Rivera a buscar un espai propi que el diferenciï del líder del PP. Ho apunten veus de l'entorn del líder de Cs, que asseguren que la formació té marge per mostrar un repertori que vagi més enllà de la lluita contra l'independentisme. L'objectiu: escapar de la imatge de partit crossa, una etiqueta perillosa per a una força que es presenta com a emergent i renovadora, però que fins ara s'ha limitat a donar suport a un o altre govern a Sevilla i Madrid.

Aquest és l'autèntic repte de Ciutadans, que ha crescut a la vora del foc del procés independentista i que ara haurà de demostrar que pot jugar amb solvència a la lliga dels partits de govern. Sigui com sigui, tots quatre líders tenen a les seves mans escapar del tacticisme electoral sobre Catalunya i gravitar cap a autèntiques polítiques d'Estat que ajudin a resoldre el conflicte. Si no, com diu Rosalía, la *cantaora* de Sant Esteve de Sesrovires, tot continuarà anant *malamente?*